

Rebus

Los samen de rebus op. Wat betekent 'Kleren maken de man'?

Uitdrukkingen en gezegdes

Open de interactieve toepassing 'Uitdrukkingen en gezegdes'. Plak de zinsdelen aan elkaar zodat er een goede uitdrukking ontstaat. Hieronder vindt u welke dat zijn.

- Het in je broek doen van angst.
- Dat gaat je niet in de koude kleren zitten.
- Een wolf in schaapskleren.
- Ergens met lood in de schoenen naartoe gaan.
- Iemand een pluim op zijn hoed steken.
- Zijn muts staat verkeerd.
- Ergens met de pet naar gooien.
- De stoute schoenen aantrekken.

Bespreek wat de uitdrukkingen en gezegdes betekenen. U kunt hiervan een poster laten maken, waarop de uitdrukking en de betekenis verbeeld worden. Of kinderen kunnen ze uitspelen of er een dans over maken.

Abc**De nieuwe kleren van de keizer**

Dit 'verhaalicoon' mag in dit thema natuurlijk niet ontbreken! De keizer denkt, kleren maken de man. Ik zal iedereen laten zien hoe rijk en machtig ik ben met mijn nieuwe kleren. Hij laat zich misleiden door de twee kleermakers en durft niet te zeggen dat hij niks ziet. De kleding is immers alleen te zien door heel slimme mensen.

'Greetje, wat moet ik nu in hemelsnaam aan op mijn verjaardag?' Wanhopig tuurde de keizer naar zijn overvolle kledingkast.

'Keizer, er moet toch iets zijn dat u kunt dragen?' zei Greetje, zijn belangrijkste hofdame.

'Maar ik kan toch geen kleren aandoen die ik al gedragen heb?' zei de keizer verontwaardigd. 'Ik zal gefotografeerd worden en op televisie komen. Iedereen zal naar me kijken. Ik moet er op mijn verjaardag niet alleen knap uitzien, maar vooral slim. En natuurlijk rijk en machtig. De kleren moeten zó mooi zijn dat iedereen ze wil hebben.'

'Ik weet dat uw kleding belangrijk voor u is,' zei Greetje nederig. 'Zal ik onze kleermakers vragen iets nieuws voor u te maken?'

'Nodig alle kleermakers in het land uit om hun mooiste kleding te laten zien!' beval de keizer. 'Pas dan kan ik rusten. En laat mij nu alleen met deze ellende.' Met gespreide armen liet hij zich op het bed vallen. 'Ik word hier heel zenuwachtig van.'

Die middag kwamen de beste kleermakers uit het land naar de keizer. En voor een lieten ze hun kleren zien. Maar de keizer vond niets mooi.

Totdat twee geheimzinnige mannen aan de beurt waren. Ze vertelden dat zij kleren hadden gemaakt voor koningen, prinsessen en de allerrijksten op aarde.

'Onze stof is niet alleen uitzonderlijk mooi,' zeiden ze. 'De stof is ook bijzonder. Alleen heel slimme mensen kunnen de stof zien.'

Dat zijn handige kleren, dacht de keizer. Zo kon hij meteen zien wie er in zijn rijk slim was en wie niet.

'Ik wil dat jullie mijn kleren maken,' zei de keizer daarom beslist.

'Hij trapt erin!' fluisterde één van de mannen. Maar dat hoorde de keizer niet...

Nog diezelfde middag gingen ze aan de slag om stof te weven voor de nieuwe kleren van de keizer. Ze zeiden dat ze het duurste garen en het 'goudste' gouddraad gebruikten. De keizer had hun een mooie kamer in het paleis gegeven om te weven en de kleren voor hem te maken.

Na een week stuurde de keizer zijn slimste minister langs om te kijken hoe ver de kleermakers waren. De minister was niet bang dat hij de stof niet zou kunnen zien. Hij was immers erg slim. Maar in de kleermakerskamer zag hij tot zijn verbazing geen stof op het weefgetouw. Hij werd rood en begon te zweten. Dit mocht niemand weten. Straks zou de keizer denken dat hij dom was!

'De stof is excellent!' gilte de minister daarom verrukt tegen de kleermakers. Die knikten onderdanig. Daarna holde de minister naar de keizer en zei dat hij nog nooit zoiets prachtigs had gezien als de stof die de kleermakers aan het weven waren.

Op zijn verjaardag ging de keizer in een goed humeur met zijn gevolg naar de kleermakers toe. De mannen lieten de kleding aan de keizer zien.

'Kijk, hier is uw broek,' jubelden ze. 'Hier is uw jas. En uw mantel! Het is licht als spinrag! Je zou denken dat je niets aanhad, maar dat is juist het bijzondere ervan!'

Verbaasd keek de keizer naar de mannen. Hij zag helemaal geen kleren! Dit kon niet waar zijn! Hij was toch niet dom?

De keizer gebaarde dat Greetje de stof van dichtbij moest bekijken. Even was het muisstil in de troonzaal. Toen begon Greetje hard te klappen.

'Bravo!' riep ze. 'Bravo! Wat een geweldige, mooie, fabuleuze stof!' juichte ze.

Geschrokken keek de keizer naar zijn hofdame. Zij had niet alleen een goede smaak. Maar zij bleek nu ook nog eens heel slim te zijn. Slimmer dan de keizer zelf. Dit mocht niet uitkomen. Dus begon de keizer ook luid te klappen en te roepen dat de stof geweldig was en de kleren prachtig. Al snel klapte zijn hele gevolg mee.

'Wilt u de kleren passen?' vroegen de kleermakers meteen.

Aarzelend deed de keizer al zijn kleren uit. Daarna hielpen Greetje en de kleermakers hem met het aantrekken van de nieuwe kleren.

Voorzichtig bekeek de keizer zichzelf in de spiegel. Daarna deed hij net of hij zijn kraag omhoog zette.

'Lieve hemel, wat staat dat mooi!' riepen zijn hofdames.

'Zullen we de kleren aan het volk laten zien?' vroeg de minister. 'Iedereen staat buiten op u te wachten voor uw verjaardag!'

De raadsheer hielp de keizer in zijn mantel. En Greetje deed alsof ze de sleep oppakte.

Op het balkon zwaaide de keizer naar de mensen.

Die zwaaiden met open mond terug.

'Wat een prachtige kleren heeft u,' riep ten slotte één van hen.

Al snel riepen alle mensen: 'Wat een prachtige kleren heeft de keizer! Ze zitten hem als gegoten!'

Maar een kind riep: 'De keizer heeft niet eens kleren aan!'

Iedereen viel stil.

Toen begonnen alle mensen tegen elkaar te fluisteren: 'Hij heeft niets aan, hij heeft niets aan.' En uiteindelijk riep het hele volk: 'Hij heeft niets aan!'

De keizer kromp in elkaar. Het volk was niet dom, omdat ze de kleren niet zagen. Hij was dom, omdat hij niet had willen toegeven dat hij de kleren niet kon zien. Maar nu was het te laat.

En terwijl hij deed alsof hij zijn mooie, nieuwe mantel dichtknoopte, liep hij met zijn neus in de lucht terug het kasteel. Naar zijn slaapkamer om zijn verjaardag in zijn eentje te vieren.

- Susan Schaeffer -